

MARTWIONY (2) *part praet pass impf*

a pochylone; tekst nie oznacza ó.

sg m N mårtwiony (1). ◇ pl N m pers mårtwi(e)ni (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. martwić.

*Dręczony fizycznie przez samego siebie, pozbawiony wygód i przyjemności [dla kogo, dla czego] (2) :
iáko nápiáno: Iż dla Ciebie cały dzień bywamy martwieni [mortificamur] WuǵNT Rom 8/36, s. 552.*

*Cf **MARTWIĆ***

MM